

Cauza C-433/24**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

18 iunie 2024

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Franța)

Data deciziei de trimitere:

18 iunie 2024

Recurentă:

Galerie Karsten Greve

Intimat:Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté
industrielle et numérique

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

Societatea Galerie Karsten Greve a solicitat tribunal administrativ de Paris (Tribunalul Administrativ din Paris) să dispună anularea deciziilor de impunere privind taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2014, precum și a penalităților corespunzătoare. Prin hotărârea nr. 1812825 din 25 noiembrie 2020, această instanță i-a respins cererea.

Prin hotărârea nr. 21PA00400 din 1 iunie 2022, cour administrative d'appel de Paris (Curtea Administrativă de Apel din Paris) a respins apelul declarat de societatea Galerie Karsten Greve împotriva acestei hotărâri.

Prin recursul [din] [omissis] 21 iulie 2022, [omissis] societatea Galerie Karsten Greve solicită Conseil d'État (Consiliul de Stat):

- 1°) anularea acestei hotărâri;
- 2°) soluționarea cauzei pe fond și admiterea apelului său;
- (3) [obligarea] [omissis] statului [la plata cheltuielilor de judecată] [omissis].

Aceasta susține că cour administrative d'appel de Paris (Curtea Administrativă de Apel din Paris) a săvârșit o eroare de drept și o eroare de calificare juridică a faptelor atunci când a statuat, pentru a refuza să aplice regimul opțional de impozitare a marjei de profit vânzărilor de tablouri pe care le achiziționase de la societatea de drept britanic Studio Rubin Gideon, pe de o parte, că această societate avea calitatea de comerciant persoană impozabilă în sensul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2006 și, pe de altă parte, că aceasta nu era, în sensul aceleiași directive, autorul tablourilor.

[omissis] [Intimata] solicită respingerea recursului. [Aceasta] susține că motivele prezentate de societatea recurentă sunt nefondate.

[omissis]

- 1 Din înscrisurile de la dosar [omissis] reiese că societatea Galerie Karsten Greve, care desfășoară o activitate de galerie de artă, a făcut obiectul unei verificări contabile în urma căreia administrația fiscală a repus în discuție beneficiul regimului de impozitare a marjei de profit pe care societatea îl aplicase revânzării unor opere de artă achiziționate de la societatea de drept britanic Studio Rubin Gideon și, în consecință, i-a solicitat plata taxei pe valoarea adăugată pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2014. [omissis]
- 2 Pe de o parte, potrivit articolului 311 din Directiva din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care figurează la începutul capitolului 4, „Regimuri speciale pentru bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități”, din titlul XII, „Regimuri speciale”: „(1) În sensul prezentului capitol și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții: [...] 2. «obiecte de artă» înseamnă obiectele enumerate în anexa IX partea A [...]”, în care sunt menționate „Tablouri, colaje și planșe decorative similare, picturi și desene, executate în totalitate manual de către artist [...]”. Potrivit articolului 316 din această directivă, „(1) Statele membre acordă comercianților persoane impozabile dreptul de a opta pentru aplicarea regimului marjei următoarelor operațiuni: (a) livrarea de obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, pe care însuși comerciantul persoană impozabilă le-a importat; (b) livrarea de obiecte de artă unui comerciant

persoană impozabilă de către autori sau succesorii în drepturi ai acestora; (c) livrarea de obiecte de artă unui comerciant persoană impozabilă de către o persoană impozabilă, alta decât un comerciant persoană impozabilă, în cazul în care livrarea respectivă a fost supusă cotei reduse, în temeiul articolului 103”. Potrivit articolului 103 din aceeași directivă: „(1) Statele membre pot prevedea ca respectiva cotă redusă sau una dintre cotele reduse pe care le aplică în conformitate cu articolele 98 și 99 să se aplice, de asemenea, importului de obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 2, 3 și 4. / (2) În cazul în care statele membre își exercită opțiunea în temeiul alineatului (1), ele pot aplica, de asemenea, cota redusă următoarelor operațiuni: (a) livrarea de obiecte de artă, de către creatorul lor sau de către succesorii acestuia; (b) livrarea de obiecte de artă, în mod ocazional, de către o persoană impozabilă alta decât un comerciant persoană impozabilă, atunci când obiectele de artă au fost importate de persoana impozabilă însăși sau atunci când acestea i-au fost livrate de creatorul lor sau de succesorii lui sau atunci când acestea i-au conferit dreptul de deducere totală a TVA”. Potrivit articolului 94 alineatul (1) din aceeași directivă: „Cota aplicabilă unei achiziții intracomunitare de bunuri este cea aplicabilă livrării de bunuri similare pe teritoriul statului membru”.

- 3 Pe de altă parte, potrivit articolului 297 A alineatul I punctul 1° din code général des impôts (Codul fiscal general): „Baza impozabilă pentru livrarea de către un comerciant persoană impozabilă de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități care i-au fost livrate de o persoană care nu datorează taxa pe valoarea adăugată sau care nu este autorizată să factureze taxa pe valoarea adăugată pentru această livrare este reprezentată de diferența dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare. / Definiția bunurilor second-hand, a operelor de artă, a obiectelor de colecție și a antichităților este stabilită prin decret”. Potrivit articolului 297 din același cod: „Comercianții persoane impozabile pot solicita aplicarea dispozițiilor articolului 297 A pentru livrarea de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități ulterioară unui import, unei achiziții intracomunitare sau unei livrări supuse cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată în temeiul articolului 278 septies sau al articolului 278-0 bis alineatul I”. În temeiul articolului 98 A alineatul II punctul 1° din anexa III la același cod, sunt considerate opere de artă „Tablourile, colajele și planșele decorative similare, picturile și desenele, executate în totalitate manual de către artist”.
- 4 [omissis]
- 5 [motiv întemeiat pe o eroare de calificare a societății Studio Rubin Gideon drept comerciant persoană impozabilă, respins de instanța de trimitere] [omissis].
- 6 [omissis] Potrivit articolului 278 septies punctul 2° din Codul fiscal general, în versiunea aplicabilă perioadei fiscale în litigiu, sunt supuse taxei pe valoarea adăugată de 10 % „livrarea de opere de artă de către autor sau de către succesorii săi în drepturi”. Din coroborarea acestor dispoziții cu cele ale articolului 297 B din Codul fiscal general, citate la punctul 3, rezultă că dreptul de

a opta pentru regimul special al taxei pe valoarea adăugată asupra marjei de profit pe care acestea îl prevăd este aplicabil livrărilor de obiecte de artă consecutive unei livrări efectuate de autorul lor sau de succesorii săi în drepturi, precum și livrărilor consecutive unei achiziții intracomunitare de la autorul lor sau de la succesorii săi în drepturi.

- 7 Din înscrisurile de la dosar rezultă [*omissis*] că societatea Galerie Karsten Greve a aplicat regimul taxei pe valoarea adăugată asupra marjei de profit unor livrări, efectuate către clienții săi, de tablouri ale pictorului Gideon Rubin, pe care ea însăși le obținuse în urma unor achiziții intracomunitare de la societatea de drept britanic Studio Rubin Gideon, în care domnul Rubin era unul dintre cei doi asociați. Pentru a statua că societatea Galerie Karsten Greve nu avea dreptul să aplice acestor livrări de tablouri regimul taxei pe valoarea adăugată asupra marjei de profit, cour administrative d'appel (Curtea Administrativă de Apel) a apreciat [*omissis*] că tablourile nu îi fuseseră livrate de autorul lor, pentru motivul că, fiind vorba despre un tablou, autorul nu putea fi decât artistul care l-a pictat manual, astfel încât societatea Studio Rubin Gideon, în calitate sa de persoană juridică, nu putea fi considerată autorul tablourilor în cauză. Societatea recurentă afirmă, în susținerea recursului formulat, că cour administrative d'appel (Curtea Administrativă de Apel) a săvârșit, cu privire la acest aspect, o eroare de drept.
- 8 Răspunsul la motivul invocat de societatea recurentă este condiționat de aspectul dacă dispozițiile articolului 316 alineatul (1) litera (b) din Directiva din 28 noiembrie 2006 coroborate cu cele ale articolului 311 alineatul (1) punctul 2 și cu cele ale părții A din anexa IX la aceasta trebuie interpretate în sensul că se opun ca o persoană juridică precum o societate să fie considerată, în sensul și în vederea aplicării acestor dispoziții, drept „autorul” unui tablou.
- 9 În cazul unui răspuns negativ la această primă întrebare, răspunsul la motivul invocat este de asemenea condiționat de stabilirea criteriilor care trebuie luate în considerare pentru a admite că o persoană juridică precum o societate poate fi considerată, în sensul și în vederea aplicării aceluiași dispoziții, drept „autorul” unui tablou (cum ar fi, în cazul unei societăți, supunerea societății la un regim juridic special, deținerea de către persoana fizică care a pictat tabloul a întregului capital social al societății sau a unei părți a acestuia, exercitarea de către această persoană a unei funcții de conducere în cadrul societății etc.).
- 10 Aceste întrebări sunt decisive pentru soluționarea litigiului cu care este sesizat Conseil d'État (Consiliul de Stat). Ele ridică dificultăți serioase. Prin urmare, este necesar să fie sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, până când aceasta se va pronunța, să fie suspendată judecarea cauzei cu privire la concluziile prezentate de societatea recurentă.

DECIDE :

Articolul 1: Suspendă judecarea cauzei până când Curtea de Justiție a Uniunii Europene se va pronunța cu privire la următoarele întrebări:

1) Dispozițiile articolului 316 alineatul (1) litera (b) din Directiva din 28 noiembrie 2006 coroborate cu cele ale articolului 311 alineatul (1) punctul 2 și cu cele ale părții A din anexa IX la aceasta trebuie interpretate în sensul că se opun ca o persoană juridică precum o societate să fie considerată, în sensul și în vederea aplicării acestor dispoziții, drept „autorul” unui tablou?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, ce criterii trebuie luate în considerare pentru a admite că o persoană juridică precum o societate poate fi considerată, în sensul și în vederea aplicării aceluiași dispoziții, drept „autorul” unui tablou (cum ar fi, în cazul unei societăți, supunerea societății la un regim juridic special, deținerea de către persoana fizică care a pictat tabloul a întregului capital social al societății sau a unei părți a acestuia, exercitarea de către această persoană a unei funcții de conducere în cadrul societății etc.)?

[*omissis*]

DOCUMENT DELUCRAT